

Sygn. akt II Ka 860/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SSR del. Paweł Mądry SSO Agnieszka Karłowicz (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Ciepłińskiego

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2023 r.

sprawy **skazanego K. E.**

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 27 września 2022 r. sygn. akt II K 38/22

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zwalnia skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze przejmując je na rachunek Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 860/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 27 września 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 38/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	----	-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	/Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że skazanie K. E. za przestępstwa podobne stanowi okoliczność przemawiającą na niekorzyść skazanego, podczas gdy z ugruntowanego poglądu doktryny i judykatury wynika, że związek przedmiotowy pomiędzy łączonymi wyrokami, czyli tożsamość lub podobieństwo dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami oraz zwartość czasowa i miejscowa ich popełnienia stanowi jedną z okoliczności przemawiających za zastosowaniem przy łączeniu kar zasady absorpcji, a w niniejszej sprawie czyny zabronione, za które został skazany K. E. pozostawały ze sobą w ścisłym związku przedmiotowo - podmiotowym, co przemawia za zastosowaniem przy łączeniu kar zasady absorpcji lub zasady asperacji jednak z wymiarem kary zbliżonym do najwyższej z łączonych kar jednostkowych, a nie sumy kar jak to miało miejsce w zaskarżonym wyroku;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	<p>1) rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, która to kara stanowi niemalże sumę łączonych kar, podczas gdy okoliczności dotyczące skazanego, tj. jest postawa przed i po popełnieniu przestępstwa, funkcjonowanie w społeczeństwie, zachowanie w zakładzie karnym, a także jego sytuacja osobista i majątkowa oraz pozytywna prognoza kryminologiczna dotycząca skazanego przemawiają za orzeczeniem kary łącznej w wymiarze niższym, bliższym najwyższej z łączonych kar, a nie ich sumie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty obrońcy okazały się niezasadne.</p> <p>Przechodząc do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej należy przypomnieć, że rażąco niewspółmierność kary występuje w sytuacji gdy, na podstawie ujawnionych okoliczności wpływających ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mających wpływ na wymiar kary można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy karą łączną orzeczoną przez Sąd pierwszej instancji, a sankcją, którą należałoby wymierzyć przy prawidłowym zastosowaniu reguł wymiaru kary łącznej ujętych w art. 85a kk. Nieprzypadkowo przecież ustawodawca w art. 438 pkt 4 kpk użył zwrotu „rażąco”.</p> <p>Art. 85a kk zawiera dyrektywy wymiaru kary łącznej o charakterze</p>		

prewencyjnym zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej, nakazując Sądowi przy orzekaniu kary łącznej, brać pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przedmiotowe dyrektywy oznaczają potrzebę wymierzenia takiej kary łącznej, która będzie odpowiadała społecznemu poczuciu sprawiedliwości oraz dającą gwarancję zwalczania przestępczości. W przeciwnym razie kara zbyt łagodna, po pierwsze oznaczałaby pewne przyzwolenie nie tylko wśród skazanych, ale również i społeczeństwa na popełnianie czynów zabronionych i to wielokrotnie, po drugie rodziłaby poczucie niesprawiedliwości, a po trzecie godziłaby w porządek prawny.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej czy też szerzej ogólnie kary jest zarzutem z kategorii ocen i jest skuteczny jedynie wówczas, gdy co prawda orzeczona kara mieści się w ustawowych granicach, to jednak nie uwzględnia należyście dyrektyw wymiaru kary, o czym była mowa powyżej. Indywidualizacja kary łącznej w każdym konkretnym przypadku należy do Sądu wydającego wyrok, który orzekając w granicach określonych przez ustawę, poza stosowaniem ogólnych dyrektyw i zasad wymiaru kary, uwzględnieniem oceny całokształtu ujawnionych okoliczności, powinien mieć na uwadze okoliczności, które ujawniły się po wydaniu poprzednich wyroków oraz wzgląd na prewencyjne cele karania

zarówno w indywidualnym, jak i społecznym aspekcie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić,

iż Sąd Rejonowy prawidłowo i należycie rozważył wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, czemu dał wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia.

Sąd pierwszej instancji poczynił szeroki oraz logiczny wywód tak w zakresie wyboru zasady łączenia kar - asperacji, jak również wymiaru kary, a także nie pominął okoliczności podniesionych w zarzutach przez obrońcę. Uzupełniając wywód Sądu I instancji należy wskazać, że czyny oskarżonego rzeczywiście godziły w to samo dobro – mienie, ale odniosły się do mienia o wysokiej wartości, co wskazuje na wysoką szkodliwość społeczną popełnianych czynów, szczególnie tych z art. 279 § 1 kk. Ponadto pomiędzy czynami brak jest związku czasowego, gdyż popełnione zostały w okresie 4 lat, a więc trudno mówić o zwartości czasowej.

Sąd Rejonowy wskazał uprzednią karalność skazanego oraz wnioski opinii o skazanym z zakładu karnego, z której co prawda wynika, że K. E. deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, a jego zachowanie ocenić należy jako dobre, jednakże w ocenie Sądu nie stanowi to podstawy do uwzględnienia argumentacji obrońcy. Należy podkreślić karalność oskarżonego już od 2019 roku, a więc trudno uznać, że popełnione przestępstwa objęte wyrokiem łącznym stanowią

jednorazowe wydarzenia w jego życiu. W tych okolicznościach biorąc nawet pod uwagę wnioski opinii Zakładu Karnego o skazanym, podjętą przez skazanego pracę nie może być mowy o złagodzeniu orzeczonej kary łącznej. Uwzględnienie apelacji stanowiłoby niejako w pewien sposób premiowanie przeciw negatywnej postawy skazanego związanej z lekceważącym naruszaniem porządku prawnego przez ostatnie lata, co świadczy jednocześnie o jego wysokim stopniu demoralizacji.

Orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy czy 2 lat pozbawienia wolności, o co wnosił obrońca, spowodowałoby w pewien sposób „darowanie” kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 23 października 2020 roku w sprawie o sygn. IV K 506/20, w wymiarze roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Pozytywna postawa skazanego w jednostce penitencjarnej, zachowanie zgodne z regulaminem nie może być nadmiernie eksponowane, w sytuacji gdy taka postawa - praca, zachowanie zgodne z obowiązującymi normami w prawidłowo funkcjonującym społeczeństwie jest przeciw normą. Pozytywny proces resocjalizacji jak również wola skazanego pracy nad sobą jakkolwiek są zjawiskiem pozytywnym oraz jak najbardziej pożądanym to również nie można im nadawać nadmiernej rangi. Finalnie należy również przypomnieć, iż jednym z podstawowych obowiązków skazanych wynikających z art. 116 § 1 pkt 1 kodeksu karnego

wykonawczego jest przestrzeganie przepisów określających zasady i tryb wykonywania kary, ustalonego w zakładzie karnym porządku oraz wykonywania poleceń przełożonych i innych osób uprawnionych, a w szczególności poprawne zachowanie się. Skazany podejmując działania niezgodne z prawem musiał liczyć się z ewentualnymi negatywnymi konsekwencjami dotyczącymi nie tylko jego, ale również członków jego rodziny.

Reasumując, Sąd Okręgowy nie dopatrył się przesłanek przemawiających za złagodzeniem orzeczonej wobec skazanego przez Sąd Rejonowy kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, bowiem obrońca nie przedstawił żadnych nowych okoliczności, które nie zostałyby uwzględnione przez Sąd Rejonowy, przemawiających za uwzględnieniem wniesionej apelacji. Zatem wywieść należy, iż sankcja karna zaproponowana przez Sąd Rejonowy jest sprawiedliwa, słuszna i nie nosi cech o jakich stanowi art. 438 pkt 4 kpk. Wobec tego brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.

Wniosek

Obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej w wymiarze jednego roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, ewentualnie w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutów podniesionych przez obrońcę skazanego skutkowałą bezzasadnością wniosku.	
--	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 27 września 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 38/22 – utrzymany w zaskarżonej części.	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych przez obrońcę skazanego zarzutów i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----

Zwięzłe o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk i zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, jednocześnie stwierdzając, że wydatki postępowania ponosi Skarb Państwa. Za taki rozstrzygnięciem przemawia sytuacja materialna skazanego, w tym perspektywa odbycia kary pozbawienia wolności.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 27

ustalenie, którego dotyczy apelacja	września 2022r. sygn. akt II K 38/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana